

РЕШЕНИЕ

12294

гр. Пазарджик, 17.11.2016 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ВЕЛИНГРАДСКИ РАЙОНЕН СЪД, гражданска колегия, в публично заседание на осемнадесети октомври, две хиляди и шестнадесета година, в състав:

РАЙОНЕН СЪДИЯ: Димитър Чардаков

При секретаря Донка Табакова и в присъствието на прокурора....., като разгледа докладваното от съдия Чардаков гр.д.№264/2016г. по описа на съда и за да се произнесе, взе предвид следното:

Предявен е иск с правно основание чл.49, ал.1 от СК.

В исковата си молба против [.....], ирански гражданин, роден на [.....] ищцата [.....] върди, че са сключили граждански брак на [.....] в Република [.....] от който нямат деца. Двамата не са живели заедно на територията на република България и нямат семейно жилище. Твърди, че скоро след сключването на бака отношенията между съпрузите се влошили, тъй като ответникът отказал да последва ищцата в България. В края на месец септември, 2015г. тя се завърнала в родината си и от тогава съпрузите са във фактическа раздяла. Бракът съществувал само формално, което било неоправдано както от лична, така и от обществена гледна точка. Поради това ищцата счита бракът за дълбоко и непоправимо разстроен и моли съда да постанови решение, с което да го прекрати, без да изследва чия е вината за неговото разстройство. Не претендира издръжка. Иска след развода да продължи да носи фамилното име [.....]. Не претендира разноски.

Ответникът, призован по реда на чл.48 от ГПК, не се явява в с.з. Назначеният му особен представител не оспорва твърдението на ищца, че бракът е дълбоко и непоправимо разстроен.

Районният съд като прецени събраните по делото доказателства поотделно и в съвкупност приема от фактическа и правна страна следното:

Компетентността на съда да разгледа предявения иск произтича от чл.7 от Кодекса за международното частно право и обстоятелството, че ищцата е български гражданин.

Съгласно чл.6, ал.3 и ал.5 от КМЧП, брак между български и чужд гражданин може да се сключи в чужбина пред компетентния орган на чуждата държава, ако това е допустимо по нейното право или пред български дипломатически или консулски представител, ако правото на приемащата държава и отечественото право на чуждия гражданин допускат това. Съгласно чл.75, ал.3 от КМЧП, този брак се признава в Република България, ако е спазена формата, предвидена от правото на държавата, пред чийто орган той се сключва, а когато бракът е сключен пред оправомощен за това дипломатически или консулски представител - формата на изпращащата го държава. Във връзка с признаването на брака в чл.70, ал.1 и ал.2 и чл.72, ал.2, т.2 от ЗГР е предвидена процедура по съставянето на акт за гражданско състояние в България. Първата разпоредба задължава българските граждани, поискали от местен орган по гражданско състояние в чужбина съставянето на акт за гражданско състояние, да се снабдят със заверен препис или извлечение от съставения акт и не по-късно от шест месеца

след съставянето му да го предадат или изпратят на българския дипломатически или консулски представител, или да го представят направо на длъжностното лице по гражданско състояние в общината по постоянния си адрес в Република България. Втората разпоредба задължава длъжностно лице на свой ред да състави акт за сключен брак и да изпрати удостоверение за граждански брак на Министерството на външните работи, което го препраща на дипломатическото или консулско представителство за връчване на заинтересуваните лица.

Видно от представеното по делото удостоверение от община _____ гореописаната процедура е изпълнена и в резултат от нея е съставен акт за сключен граждански брак №(_____ г. по регистъра на община Благоевград. Според него страните са съпрузи, сключили граждански брак на _____ в гр. _____

От показанията на св. _____, се установява, че след краткото съжителство на съпрузите в _____ ищцата се завърнала в България сама. От тогава свидетелят и ищцата нямат сведения за ответника. Последният никога не е живял в страната ни. Съпрузите нямат деца.

При тези данни съдът приема, че между страните по делото безспорно е налице дълбоко и непоправимо разстройство на брака по смисъла на закона. Същото е настъпило поради раздялата и липсата на всякакво общуване между тях, довели до пълното им отчуждаване и изпразването на брачната връзка от съдържание. Затова предявеният иск по чл.49, ал.1 от СК следва да бъде уважен, а бракът между ищца и ответницата да се прекрати. Съпрузите нямат деца, нито семейно жилище, за това съдът не дължи произнасяне по въпросите в чл.59, ал.2 и чл.56 от СК. Страните не претендират издръжка по чл.145 от СК. Не се налага промяна във фамилното име на ищцата, тъй като същата носи фамилията си от преди брака.

С оглед изхода на делото страните следва да заплатят по 10лв. ДТ за допускане на развода. Разноските остават в тежест на страната, която ги е направила, съгласно чл.329, ал.1, изр. II от ГПК.

Водим от изложеното и на основание чл.49 ал.1 от СК съдът

Р Е Ш И :

ПРЕКРАТЯВА с развод брака между _____ ЕГН _____ и _____, ирански гражданин, роден на _____, сключен на _____ в гр. _____, за който е съставен акт за граждански брак №(_____ : на община _____, поради настъпило дълбоко и непоправимо разстройство.

След прекратяването на брака ищцата _____ ще продължи да носи фамилното име _____

ОСЪЖДА _____, ЕГН _____ да заплати ДТ по допускането на развода в размер на 10лв.

ОСЪЖДА _____ ирански гражданин, роден на _____ да заплати ДТ по допускането на развода в размер на 10лв.

Решението подлежи на обжалване в 2-седмичен срок от съобщаването му на страните пред ПОС.

РАЙОНЕН СЪДИЯ:

